

[Stensballe.]

Glæde over den Ændring, der er sket for Skibes Vedkommende, og de nye Bestemmelser om Optagelse af Arv. Jeg tror, det har stor Betydning for hele Landet, at vor Skibsfart ikke bliver stækket, tværtimod maa vi alle være med til at skabe saa gode Forhold som muligt for vor Handelsflaade, det baader os alle bedst.

Jeg er af den Overbevisning, at det er af stor Betydning, at denne Lovgivning nu gøres færdig paa Rigsdagen, saa at alle kan faa at vide, hvad de har at rette sig efter, og jeg skal hermed, som jeg begyndte, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Fremme i dette høje Ting og tilsige mine Partifællers velvillige Medvirken i de Udvalg, der skal nedsættes.

Jørgen Jørgensen: Det er ikke uden Betænkelighed, jeg paa mit Partis Vegne skal tilsige vor Medvirken til velvillig Behandling af dette Lovforslag. Betænkeligheden bliver for saa vidt ikke mindre ved den højtærede Finansministers ærlige Udtalelse om, at vi maa regne med store Skatter langt frem i Tiden. Men min Betænkelighed er for saa vidt ikke saa meget bygget paa det Skattebeløb, det drejer sig om — vi er for Resten alle ansvarlige for, at den Stemning har bredt sig blandt Befolkningen, at der maa gøres noget ganske ekstraordinært i denne Situation —, min Betænkelighed binder mere i, at man ikke kan forudse, hvad Slutresultatet, hvad Nettoresultatet af dette Lovforslags Gennemførelse bliver. Vi almindelige Lægfolk kan kun bygge paa den Kendsgerning, at vore Nationaløkonomer paa en enkelt Undtagelse nær er enige i denne Ordning. Gennemførelse. Paa den anden Side er andre Lande, som er, skulde man synes, lige saa daarligt eller daarligere stillet end vi, veget tilbage for at gennemføre en saadan Foranstaltning. Derfor er det for en almindelig Lægmandsbetragtning et Spørgsmaal, hvis rette Løsning maa mane til Eftertanke. Men, som jeg har sagt og vil gentage, mit Parti har partificeret i Lovforslagets Behandling og Vedtagelse, dels i det andet høje Ting, dels ogsaa i de Forhandlinger, som det vel ikke mere er nogen Hemmelighed er gaaet forud. Vi skal ogsaa deltage i Lovforslagets endelige Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting.

Men set ud fra et Lægmandssynspunkt kan det heller ikke afvises, at man her fortrinsvis rammer de Mennesker, der har fulgt Statens og Nationalbankens Opfordring til at konsolidere sig, hvorimod man lader alle dem løbe, der har brugt løs af Indtægten;

de Folk lader man slippe af den gode Grund, som den højtærede Finansminister meget rigtigt sagde, at det er man nødt til, de har ingen ledige Penge, de har brugt dem. Men at dette indebærer et Angreb paa Sparelysten, er der ingen Tvivl om.

Nu ved man jo meget vel, at det er relativt større Formuer, det drejer sig om, men Uhyggen breder sig, kan man vel sige, i den almindelige Befolkning ved Tanken om, at man alligevel ikke mere kan være sikker paa, om ikke det til syvende og sidst altid i en given Situation vil være en tilfældig Regering behageligt, da nu engang Vejen er aabnet, igen at slaa ned paa Formuer af en eller anden Størrelse. Men det nytter ikke noget naturligvis, de ledige Penge er et Problem, og ikke mindst et Problem for de unge. Naar man som jeg bor paa Landet, kan man ikke undgaa at lægge Mærke til, at enhver ung Mand med Respekt for sig selv i Dag lærer at køre Motorcykel, og de allerfleste unge Piger lærer at køre Automobil, og det gør de bare, fordi de med de relativt høje Lønninger, de faar, har et Problem med deres ledige Penge. De kan ikke købe noget for dem, og saa har de altid den Fornøjelse at skaffe sig den Uddannelse. Det bliver vel ikke bedre, før man igen faar Respekt for Pengenes Købeevne. Det har man ikke i Øjeblikket, det er der ingen, der har. De unge Mennesker forlanger høje Lønninger, og de faar dem paa Grund af den Mangel paa Arbejdskraft, der er ude i Landet. De faar disse Lønninger uden i og for sig at kunne købe noget for dem, og før man kommer dertil, at man kan købe Varer for Pengene, kan man for saa vidt ikke forlange, at unge Mennesker skal have Respekt for Penge og igen begynde at spare sammen til at give sig selv en bedre Start i Livet senere hen. Desværre hjælper denne Lov vel ikke i første Omgang — i hvert Fald paa dette specielle Forhold.

Jeg tror, at Eengangsskattens væsentligste gavnlige Virkning bliver en Stabilisering af Renteniveauet. At Eengangsskatten vil faa mange uheldige Virkninger over for Enkeltpersoner, derom nærer jeg slet ingen Tvivl. Det er blevet sagt tidligere under denne Sags Behandling her i Dag, at man kan ikke beskæftige sig med Enkelttilfælde; man kan ogsaa bruge den gamle Læresætning: hvor der handles, der spildes; men jeg for mit Vedkommende er fuldkommen klar over, at Tusindvis af Mennesker vil faa et saadant økonomisk Banesaar, at det vil blive meget, meget svært for dem at rejse sig igen. Derfor er hele Lovforslaget saa